

ZPRAVODAJ č. 25

Pro své členy vydává Asociace malířek a malířů kraslic ČR, z.s. 2020

Úvodník

Milí přátelé, malířky a malíři kraslic

Letos byl smutný rok, který nás všechny zasáhl celosvětovou pandemií. Musely se zrušit všechny výstavy a předvádění v našem společném oboru - malování kraslic. Mnozí se na každou sezonu připravují dlouhé měsíce dopředu, aby měli zásobu pro návštěvníky výstav. Ale máme štěstí, že kraslice nepodléhají zkáze a mohou být uskladněny pro příští sezonu. Někteří jste nám kraslice nabízeli k prodeji do naší galerie, ale museli jsme s lítostí odmítnout, protože ani zde v galerii žádný prodej nebyl.

Mezi námi jsou většinou starší ročníky, kterým bylo na jaře doporučeno vůbec nevycházet ven. My jsme měli tu výhodu, že se dovedeme zabavit svou tvůrčí prací a izolaci jsme tak překonali dobře. Doufám, že to u vás všech tak bylo.

V podzimních měsících přišla druhá vlna, se kterou jsme nechtěli nikdo počítat a stalo se.

V závěru vám všem chci proto popřát v této době hlavně zdraví! Víme, že je nejcennější. Opatrujte se, ať se můžeme opět setkávat na výstavách a předávat ostatním své zkušenosti a dělat radost svými lidovými výrobky, našimi kraslicemi.

Ludmila Kubálková

Členská schůze

Letos se uskutečnila plánovaná členská schůze Asociace malířek a malířů kraslic. V loňském Zpravodaji jste měli pozvánku s přihláškou k účasti. Místo konání mělo být opět ve Žďaru n. Sázavou, kde jsme rezervovali stravu a ubytování. Ale protože se nám přihlásilo jen velice mizivé procento členů, bylo nutno tuto rezervaci zrušit. Změnili jsme místo konání do galerie kraslic v Libotenicích, kam i tak přijelo jen 14 členů. V malém počtu byla atmosféra velice příjemná. Ani se nám nechtělo rozcházet.

Ludmila Kubálková

Zpráva o činnosti Asociace malířek a malířů kraslic ČR 2015 - 2020

Od poslední členské schůze v r. 2015, jejímž hlavním bodem byla změna Občanského zákoníku a z toho vyplývající změna názvu a organizační struktury už uplynulo 5 let a opět nejsme ve Žďáru nad Sázavou. Tentokrát hlavně z důvodu epidemie.

K činnosti Asociace

Hlavním cílem Asociace je výstavní činnost, prezentace a výuka zdobení kraslic jak v Libotenicích a okolí, tak i v domácích podmínkách našich členů.

Každé dva roky se koná naše velká výstava v kulturním domě v Libotenicích. Mimo této výstavy se současně konají další výstavy po republice. Protože každý si žádá výstavu právě na Velikonoce, bývá to velmi časově i fyzicky náročné období.

Cituji ze Zpravodaje č. 21/2016:

„Pro dvě ženské, které působíme v Galerii, je to hodně. A po návratu z výstav se to opakuje. Přivítaly bychom více zájmu od místních lidí. Rády bychom zapracovaly nové lidi do budoucna, abychom je seznámily s chodem našeho spolku.“ ...konec citátu.

Podobné i konkrétnější žádosti se opakují v každém následujícím Zpravodaji.

V roce 2016 byl o Asociaci zájem ze strany médií. Proběhlo natáčení pro ČT/D program Wifina, Zprávičky a večerní vysílání ČT 24.

V tomto roce jsme zahájili spolupráci se sběratelem z USA panem Markem Schaeferingem. V listopadu navštívil Asociaci a seznámil se s činností i některými členy, kteří pro něj připravili ukázky zdobení.

Dalším zahraničním návštěvníkem byly po dva roky 2018 a 2019 zdravotní sestřičky z USA, které v rámci studijní cesty se svým profesorem Petrem Rudou navštívily Asociaci.

V roce 2017 se Asociace podílela na výstavě o obci Libotenice v místním kostele svaté Kateřiny Alexandrijské. Výstava byla úspěšná a líbila se.

V roce 2018 v Zubrnicih převzala

paní Hovorková pro Asociaci ocenění „Zlatý džbánek“ za udržování lidových tradic

U příležitosti 100. výročí vzniku ČR Asociace vysadila svůj strom v třešňové aleji.

V listopadu a prosinci Asociace organizuje kurzy ve zdobení adventních věnců za finanční podpory obecního úřadu.

Začátkem nového roku Asociace vstupuje do období pořádání kurzů pro děti i dospělé. Tyto kurzy probíhají až do Velikonoc. Na kurzech se podílí paní Jiřina Nová - malování a zdobení dužinou, paní Ilona Hervertová - reliéfní zdobení, paní Marcela Tománková - paličkování.

Kromě kurzů v Asociaci probíhají i kurzy u našich členů. Víme, že paní Jordánová předává své zkušenosti dětem v Praze, paní Rusová v Červeném Kostelci, Lenka Volková v Pouchovské a Uhřetíně a Pavel Pouliček ve Zlíně. O všech těchto kurzech se můžeme dočíst ve Zpravodajích.

Věřím, že i ostatní členky jsou na tom podobně, že své zkušenosti předávají zájemcům ve svém bydlišti. Rádi bychom se ve Zpravodaji pochlubili i jejich úspěchy, ale i přes nekonečné výzvy, abyste obohatily obsah zpravodaje o vlastní zkušenosti, tato snaha vychází naprázdno.

Přehled o pořádaných výstavách

Rok 2015 - 6 výstav

Rok 2016 - 6 výstav

Rok 2017 - 7 výstav

Rok 2018 - 5 výstav

Rok 2019 - 7 výstav

Výstavy si vyžádaly:

Městské muzeum Tábor
Kulturní dům Kraslice
Domov seniorů Krabčice
Městská knihovna Roudnice nad Labem
Kulturní dům Libotenice
Národní zemědělské muzeum Praha
Dům porcelánu Dubí
Vodní hrad v Budyni n/Ohři
Městské muzeum v Mimoně
Cinkův statek v Ledčicích
Obecní úřad Dušníky
Základní škola Libiř
Kulturní dům Vacenovice
Muzeum Klatovy

Přijetí nových členů

• v roce 2015

Naděžda Čermáková, Praha 5

• v roce 2016

Jana Mrázková, Červený Kostelec

• v roce 2017

Irena Kindlová, Libotenice

• v roce 2018

Věra Hálková, Č. Budějovice

Blanka Josífková, Cheb

Božena Plicková, Lovosice

Jindra Lejsková, Praha

Eva Holezřová, Bohumín

Jarmila Pošepná, Vichová n/Jizerou

• v roce 2019

Ilona Hervertová, Libotenice

Ivana Pospíšilová, Litoměřice

Vlastimila Lennerová, Sedlčanky

Vypracoval člen výboru,

Pavel Pouliček

Zpráva kontrolní komise pro 6 členskou schůzi

Složení komise: předsedkyně Šárka Libjaková,
Marie Kupsová, Barbora Škodová.

Kontrolní komise provádí kontrolu hospodaření v Asociaci malířek a malířů kraslic zde v Libotenicích, pravidelně vždy po ukončení kalendářního roku. Provádí se podle stanov organizace a podle finančních předpisů. O této kontrole je proveden zápis a založen do archivu Asociace.

Poslední kontrola proběhla dne 27. února 2020. Sdělují, že všechny kontrolované doklady jsou řádně vedeny a neshledaly jsme žádné nedostatky.

Účetnictví je vedeno správně, dle předpisů.

Zapsala členka kontrolní komise, **Marie Kupsová** 12. září 2020

Zápis z výroční členské schůze

Asociace malířů a malířek kraslic ČR, z.s.

Výroční členská schůze Asociace malířek a malířů kraslic České republiky, z.s.

IČO: 684 29 762 se sídlem v Libotečnicích čp. 40, 412 01 Litoměřice, dále AMMK byla svolána na sobotu dne 12. září 2020 - od 11 hodin v sídle AMMK.

PROGRAM SCHŮZE:

1. Zahájení.
2. Volba zapisovatele.
3. Volba návrhové komise.
4. Seznámení s činností Asociace.
5. Seznámení s hospodařením Asociace.
6. Volba členů výboru asociace a náhradníků.
7. Volba členů kontrolní komise a náhradníků.
8. Diskuse a závěr.

1. ZAHÁJENÍ

Jednání schůze zahájila předsedkyně paní Olga Hovorková, přivítala všechny přítomné v počtu 14 členů a poslanych 74 plných mocí, zastoupených zmocněncem Jakubem Pouličkem.

2. VOLBA ZAPISOVATELE

Paní Vlastimila Lennerová byla pověřena zapisovatelkou schůze.

3. VOLBA NÁVRHOVÉ KOMISE

Do návrhové komise byly jednohlasně zvoleny: Josefa Jordánová, Jedličková Jana, Rosypalová Oldřiška

4. SEZNÁMENÍ S ČINNOSTÍ ASOCIACE

Pan Pavel Pulíček přednesl zprávu o činnosti spolku za celé pětileté období.

5. SEZNÁMENÍ S HOSPODAŘENÍM ASOCIACE

Paní Ludmila Kubálková seznámila všechny přítomné s hospodařením, se stavem financí na bankovním účtu a v příruční pokladně. Současně členka kontrolní komise Marie Kupsová seznámila o kontrolách hospodaření, které se provádějí vždy po ukončení kalendářního roku. Naposledy byla kontrola dne 27. 2. 2020.

6. VOLBA ČLENŮ VÝBORU ASOCIACE A NÁHRADNÍKŮ

Paní Olga Hovorková, Ludmila Kubálková, Irena Kindlová, Pavel Pouliček, Drahomíra Škodová
Náhradníci:

Ilona Hvertová, Tatjana Lovíšková.

Všichni navržení členové i náhradníci, byli jednomyslně schváleni.

Funkce ve výboru byly rozděleny takto:

Předsedkyně: zůstává paní

Olga Hovorková

Místopředseda: Pavel Pouliček

Členové: Ludmila Kubálková

Irena Kindlová

Drahomíra Škodová

7. VOLBA KONTROLNÍ KOMISE

Paní Šárka Libjaková, Marie Kupsová, Barbora Škodová

Náhradnice: Lenka Volková

Tyto členky a náhradnice byly jednomyslně schváleny.

Předsedkyní kontrolní komise byla zvolena paní Šárka Libjaková.

8. DISKUSE A ZÁVĚR

Do diskuse byl dán návrh na zvýšení členského příspěvku ze 100,- na 200,- Kč/ročně. Tento bude použit na tisk a rozesílání Zpravodaje, který každý rok před Vánocemi vydáváme. Členský příspěvek byl jednomyslně odsouhlasen.

Byl podán návrh, aby bylo pozastaveno přijímání nových členů, kteří by měli zájem vstoupit do Asociace. I tento návrh o pozastavení přihlašování nových členů byl schválen.

Byla předložena k nahlédnutí inventura kraslic z roku 2019 a přítomní členové se mohli seznámit s počtem a kvalitou kraslic, které jsou prezentovány na výstavách. Také byl přečten dopis od naší nejstarší členky 101 leté paní Ludmily Charvátové, která dělá škrábané kraslice. Seznámili jsme se s jejím dlouhým a bohatým životem.

Byly také zaslány dopisy s pozdravem z této členské schůze našim nejstarším členkám a všemi přítomnými podepsány.

Zapsáno dne: 12. září 2020

Zapisovatel: **Vlastimila Lennerová**

Ověřovatel zápisu:

Olga Hovorková

Střípky z Velikonoc

Na Velikonoce chodím v Praze prodávat kraslice, abych si trochu vylepšila důchod (za moc nestojí). A abych to měla trochu pestřejší, беру si od kamarádky kraslice vyškrabované. A takovou třešničkou je její vyškrabované pštrosí vejce. Dělá velkou parádu, zákazníci jej obdivují a většinou se mi podaří jej prodat. Také s ním dělám radost i dětem - pověším jim je na ručičku, aby se s ním mohli vyfotit. Mám s tím docela úspěch.

Vejce je v pěkné kazetě vyložené hedvábím a to je trochu zádrhel - občas se hedvábí sem tam obarví základní barvou do fialova. A tak mě napadlo to trochu vylepšit. Pověsila jsem vejce na stužku a jemně jsem ho nalakovala lakem. Zálibně jsem se dívala, jak se vejce krásně leskne, abych v zápětí docela zkoprněla - než lak stačil zaschnout, začal stékat i s barvou do vyškrábaných vzorů. Celý příští týden jsem měla co dělat, abych tu barvu vyškrábala zpátky. Šlo to dost obtížně, protože vyškrabováním se povrch vejce narušil a barva tam držela jak helvetská víra. Příště si asi podobné pokusy nejspíš rozmyslím. **Josefa Jordánová**

Podzim - nejkrásnější období v přírodě a v životě

Je nejtěžší vybrat to nejkrásnější období v přírodě i v životě. Podzim je nám však tak nějak blízký a je nám přijatelný jak vzpomínkami tak skutečností, jako bychom navazovali na nostalgické úvahy a úsměvné chvíle. Je krásné vnímat barevný podzim, který by ani nebeský malíř nemohl na své paletě namíchat tak, že by s ním nemohli ani nejlepší malíři světa soutěžit. Každý list má tu nejnežnější škálu barev a příroda dovede vytvářet ty nejpestřejší obrazy krajiny.

A naše chvíle v životě? I ty se mohou řadit k těm milým vzpomínkám. Patří k nim i šťastné chvíle, když jsme svědky narození našich dětí, které nám vždy připadají jako dokonalý zázrak. A být svědkem poznávání jejich životních postupů, to vše obohacovalo naše minulé léta. I chvíle poznávání nových míst, nejen těch našich krajů, které máme v srdci stále, ale i těch vzdálených horských masivů i s pohádkovými jezery. Byly to vždy vzácné výlety a jsem šťastná, že jsem si je mohla prožít. Nemohu však zapomenout ani na moře, které my nemáme, a proto nám byl vzácný každý pobyt u něho. Nejen plavání a hladivý pocit vln i s pohledem vždy krásného hornatého okolí, ale i ranní pláže uhlazené po nočním přílivu, kdy se nám naše stopy po-

prvé zobrazily v písku a my jsme si připadali, že jsme sami ve světě pláží a moře. Bylo to vše krásné a jen lituji, že naši rodiče nic takového prožívat nemohli. Při těžké práci vychovávali nás, děti, a byli rádi, že nás mohli připravit do života.

Je milé, když v tomto našem podzimu života přichází vzpomínky i ve snu. Mohu například vyběhnout do příkré prosluněné stráně jen tak lehce, nepotřebuji žádné hole, trhám si devatero kvítí a mateřídoušku na vitě věnečků, hledám si keříky borůvek, od strání běžím ke známé studánce, naberu si do dlaní vodu a je

mi krásně. I když je to po probuzení jen sen.

Život nám však dopřává i chvíle, které můžeme prožívat ve skutečnosti. Jsou to nádherné procházky travnatou cestou s vůní strnišťat a rozoraných polí, s kopečky popela z ohničků, kde se opékaly brambory. Všimáme si i houfování vlaštovek a podzimní nostalgie má své pokračování. Vábí nás i procházky lesními cestami, které jsme znali z dětských let. Připomínají nám všechny ty vystouplé kořeny a známé kameny, které jsme snad ani všechny nevnímali tak, jako nyní, kdy nám je to vše milé a blízké. Při návratu z těch našich procházek nesmím zapomenout ani na noční oblohu u chalupy. Hvězdy nejsou nikde tak viditelné jako na venkově, kde je neruší pouliční osvětlení. Cítíme před celým Vesmírem pokoru a žádná slova nemohou vyjádřit velikost toho, co ještě neznáme. Jsem šťastná, že mohu stále vnímat krásu života i přírody právě v období podzimu. Víím, že nejsou všechny dny jen slunné, jsou i těžké, plné nostalgie i pavučinek babího léta. I to však patří k životu a nyní mám možnost si jej ještě prožívat.

Anna Rusová

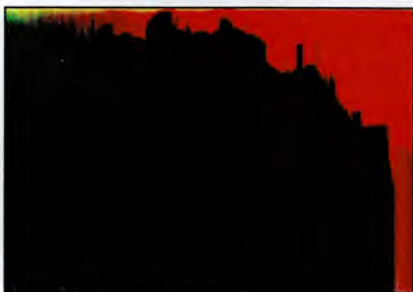
Můj život s kraslicemi

Ani nemohu věřit, že je to v letošním roce 60 let, co zdobím slámové kraslice. Učila jsem se i batikované, zdobené sítinou, voskem i jiné, ale vždycky jsem skončila u slámy. Byly jich stovky a jsou po celém světě. V roce 1960 jsem nastoupila do Okresního domu pionýrů v Blansku a tam vedla kroužek zdobení kraslic paní Anna Dražilová, tehdy už Mistryně lidové výroby. To mě hodně zaujalo a každé úterý jsem s nimi zkoušela z těch droboučkových kousků slámy skládat hvězdičky, mřížky, kytičky. To se ještě vejdučky natíraly štětcem barvou, lepily jsme Kanagomem a autolaky ve spreji stály 9 Kč. Protože jsem v „domě“ nakonec pracovala přes třicet let, sama jsem pak učila tuto krásnou práci spoustu děvčat. Dodnes je tato technika v Blansku a okolí živá. I dnes ještě občas udělám malý kurz zdobení pro důchodce.

Vrátím se do sedmdesátých let. Přišly tři děti, starosti s bydlením a nebyl čas sedět u kraslic. Ale před Velikonocemi jsme lepily s dcerami, později s vnoučaty. V rodině jsem to naučila všechny. V roce 2002 se ozval pan Kubišta, že by chtěl do sbírky 10 mých kraslic, viděl je na výstavě, myslím v Hradci Králové. Když pak zakládal Asociaci, stala jsem se členkou. Naše první setkání krasličářů bylo v Kloboukách, tam jsme byli dvakrát. Bylo to zanícené povídání, výměna zkušeností, prostě jsme rozšířili znalosti - nejen o kraslicích. Postupně jsem měla období paličkovací, tkací, drhací, batiko-

Moje letošní kraslice.

Velikonoční dekorace.

Dana Zátopková předávala cenu vnučce v roce 2000 v Praze.

S Miroslavem Kubištou na prvním setkání v Kloboukách v roce 2002.

Setkání s Annou Rusovou ve Žďáru nad Sázavou v roce 2007.

vací a ještě mnoho dalších. Zásoby materiálu, sláma, šustí - někdy to u nás bylo na pováženou, ale můj muž mně vždycky pomáhal a moje koníčky toleroval. I dnes mám doma zásobu slámy a šustí tak na tři roky - co kdyby se příští rok neurodilo, nebo bych se na pole nedostala. Od přechodu do důchodu v roce 1991, což bude v příštím roce 30 let, se věnuji svým milovaným kraslicím zcela. Tradiční předvádění máme každý rok na zámku v Blansku, v Galerii Skleněnka na Tišnovsku, několik let jsem jezdila na tři dny na hrad Helfštýn. Dvakrát jsem také byla ve Vacenovicích, to je krásná akce našich děvčat z Asociace, výstavou žije celá dědina a snad všechny ženy zde zdobí kraslice. No a naše setkávání ve Žďáru? Byla jsem zatím pokaždé a vždy se moc těším na setkání s mnoha známými. Jezdíme s dcerou, která je také členkou a lepší samozřejmě slámu. Jedna z vnuček je velmi šikovná, účastnila se dětských soutěží a stále vzpomíná, jak jí cenu předávala paní Dana Zátopková v Praze.

Slábnou mně oči, občas bolí za krkem, udělám než dvě kraslice za den (v březnu budu mít 81), ale pořád mám krásnou náplň předjarních měsíců a ještě udělám mnoha lidem radost.

To je moje vyznání a Asociaci děkuji za obětavou práci pro zachování malířského odkazu, jenž je součástí naší bohaté národní kultury.

Nada Parmová • Foto: archiv autorky

Aktuality

Naše jediná akce - Sváteční posezení v galerii

V polovině ledna jsme si udělali sváteční posezení i se starostkou obce, abychom ji poděkovali za loňskou spolupráci při akcích, které se konaly v rámci Galerie kraslic. Starostka obce, paní Lada Rejšková, poděkovala všem zúčastněným za reprezentaci obce a při té příležitosti předala diplom paní Libě Francové. Tu asociace nominovala na cenu seniora roku, kterou každoročně vyhlašuje Nadace Charta 77.

Masopust v Libotenicích

Tradiční masopustní průvod procházel obcí 21. 2. 2020 a jako vždy se zastavil u Galerie kraslic. Všechny z průvodu jsme pohostili připraveným teplým čajem, smaženými koblihami a božími milostmi. Tímto jsme se také rozloučili s ředitelem místní základní školy panem Jiřím Panschabem, který odešel koncem školního roku do důchodu.

■ **Aktuální stav** - V září jsem měli od 201 malířek a malířů kraslice k vystavení a z toho je 120 aktivních členů.

■ **Dárek pro členy** - V příloze posíláme všem členům dárek v podobě magnetky obce Libotenice.

■ **Webové stránky** - Od roku 2015 byly nově aktualizované a pravidelně doplňované jak zprávy od výboru Asociace, tak informace obrázkové ve foto-galerii. Ke dni 10. 9. 2020 bylo evidováno 406 950 zhlédnutí, což při průzkumu v období od dubna do září 2020 činí cca 150 připojení denně. Což je úspěch a svědčí o zájmu o naši činnost.

Pavel Pouliček

Prázdninová pauza v galerii

Galerii kraslic jsme měli celé léto zavřenou, nejen kvůli koronaviru, ale i kvůli rekonstrukci silnice a nových chodníků kolem galerie. Měli jsme úplně zamezený přístup. Nyní je již všechno v pořádku.

Členský příspěvek

Na členské schůzi bylo schváleno, že od roku 2021 bude zvýšen členský příspěvek na 200 Kč za rok.

A jak jsem začínala já

Už od dětství jsem musela stále něco tvořit, vyrábět z přírodnin, sbírat různá semena a přemýšlet, co by se z toho dalo udělat. Tenkrát mezi dětmi byla velká vášeň sbírat cokoli. Znamky, fotky herců, obaly od žiletek, nálepky od sirek. Ve škole jsme si je vyměňovali a ukazovali sešity, kde byly sbírky pěkně uspořádané. Dodnes je mi líto, že jsem o sbírku nálepek tenkrát přišla. Sebral mi ji starší bratr, aby ji mohl darovat a tím se zalíbit dívce, kterou miloval. Moc mě to ranilo. Postupem času jsem si zalíbila kraslice. Líbily se mi krásné velikonoční pohlednice a na nich ta kouzelná zdobená vajíčka. Neměla jsem nikoho, kdo by mě seznámil s technikami, začala jsem je kopírovat, tak jak jsem na pohledech viděla. Malovat barvami a tenkým štětečkem. Už mě také bylo patnáct a chtěla jsem klukům dát něco pěkného. Rozdávala jsem je známým a sklízela pochvalu. Ale postupem času jsem získala informace, že ty vzory z pohlednic, co se mi tolik líbily, nejsou malované, ale batikované, škrábané a další.

V pozdější době se u nás v Roudnici nad Labem, v kulturním domě, konala přednáška s ukázkami, o velikonočních kraslicích. Vzala jsem s sebou pár svých výtvorů a nesměle je po přednášce ukázala. Tam jsem se poprvé potkala s panem Miroslavem Kubištou (zakladatelem

Asociace), který mi dal cenné rady a nabídl pomoc. Zda se chci kraslicím věnovat, musím je dělat správnou technikou, abych zbytečně nedělala kýče. Nejdříve jsme sháněli místní lidové vzory, které bych mohla použít a doporučil mi techniku vyškrabování. A tu mi mohla nejlépe ukázat a vysvětlit mistrně lidové tvorby paní Jana Šarbochová ze Slaného. Je to úžasný člověk s překrásnými díly. Letos oslavila již 85. narozeniny. Stále kraslice dělá, ale jen pro přátele, protože její kraslice by se nedaly zaplatit.

Po tehdejších radách a ukázkách se dodnes věnuji škrábaným kraslicím. Stala jsem se v roce 1998 spoluzakladatelkou Asociace a protože jsem tenkrát pracovala ve zdejší spořitelně, dostala jsem na starost finance spolku, jak rozhodl pan Kubišta. Za celou tu dobu 22 let v asociaci jsem měla možnost se seznámit s mnoha vzácnými lidmi, malířkami a malíři kraslic. Každý je nadaný pro jinou techniku zdobení a je v tom dobrý.

Za dlouhá léta se s mnohými dobře známe, setkáváme se na výstavách. Jsme ve styku po telefonu nebo písemně. Tímto členstvím jsem dostala příležitost navštívit zajímavá místa jak u nás, tak v zahraničí, kde jsem reprezentovala českou lidovou kulturu.

Ludmila Kubálková

Tolik máš vůní podzime

Anna Rusová

Tolik máš vůní podzime -

*tolik máš slunných i mlhou obestřených dnů,
tolik máš barev, jak dárků pro oči
a cesty rozmoklé, když potoky zaplní déšť
i ranní zatvrdlé cesty od nočních mrazíků
a tolik něžně rozestřených pavučin.*

Vdechuji zhluboka vůni Tvou, podzime.

Máš příchut' dalek průhledných.

*Já cítím v Tobě tu jarní zeleň zetlelou-
nutíš mne k vzpomínkám na letní dny
a snad i k vzpomínkám na mládí vzdálené.*

Jsi krásný, podzime.

*Jen trochu smutnější máš tvář,
že dotek tvůj i zabolí.*

*Jsi jako život, který pravdu poznává,
že jaro úsměv na tváři jen vykouzlí,
že letní dny, ty klidné i ty bouřlivé,
že ty jsou dávno pryč,
že jako mraky odpluly.*

*Jsi krásný podzime, jen trochu smutnější máš
tvář.*

*Máš příchut' dalek průhledných -
máš hořkou příchut', snad již loučení -
máš ale přesto tolik krás.*

Kontakt:

Galerie kraslic
Libotenice 40
412 01 Litoměřice

webové stránky:

www.galeriekraslic.cz
e-mail: galeriekraslic@seznam.cz

Olga Hovorková

(předseda organizace)
tel. č.: 777 653 203

Ludmila Kubálková

(člen výboru)
tel. č.: 775 257 078